

ПОХВАЛА НА ЦАРЬ СИМЕОНА

Великиятъ между царетъ Симеонъ,
 Всемощниятъ повелитель и владѣтель,
 Като пожела съ твърде голѣмъ копнежъ
 Да извади наяве скрититѣ мисли
 Въ дълбочината на многожчнитѣ книги
 Споредъ тълкуванията на премждрия Василий,
 Заповѣда на мене, нищо не знаещия,
 Да направя промѣна въ словесната форма,
 Но да спазя точността на мисълта му.
 Тѣхъ (мислитѣ), като трудолюбива пчела,
 Отъ всѣки цвѣтецъ на Писанието
 Той събра въ велемждрото си сърдце,
 Като въ нѣкоя кошерна пита,
 И ги разлива като сладъкъ медъ
 Отъ своитѣ уста предъ боляритѣ,
 За да просвѣти тѣхнитѣ мисли.
 Като се явява за тѣхъ новъ Птоломей,
 Не по вѣра, а по-скоро по желание,
 И многоцененъ поради събирането
 На всички божествени книги,
 Съ които и своитѣ палати изпълни,
 Той си създаде вѣченъ споменъ.
 За да се възприема всѣкога тоя споменъ,
 Нека за христоролюбивата му душа
 Да бжде като награда вѣнецътъ
 На блаженитѣ и свети мжже
 Презъ небродимитѣ вѣчни вѣкове.

Н.

Р.